

[Inger Gautier Schmit.]

folk eller Professorer eller paa anden Maade havde en Opgave at løse i denne Kommission. Jeg tror, jeg har Ret i at sige, at Forældretanken i og for sig ikke har været medvirkende til Udvælgelse af denne Forsamling. Jeg mener derfor stadig, at det havde været overordentlig kønt og tiltalende, om danske Forældre havde været repræsenteret netop qua Forældre og ikke paa anden Maade, og hvis Ministeren synes, det er saa uhyre vanskeligt at finde nogen, ja, saa kunde jeg med stor Lethed opgive Ministeren forskellige Forældreemner, som jeg er ganske vis paa vilde virke tiltalende paa danske Forældre Landet over. Jeg kunde f. Eks. udmærket godt tænke mig en Mand som Hr. Adjunkt Loft fra Odense udfylde en god Plads i denne Kommission, maaske som et passende Supplement til det ærede Medlem Hr. Bomholt, som jo dog har udtalt, at han mener, man bør gaa til en fuldstændig Omvurdering af Historien, hvilket dog vil sige et ikke saa lidt revolutionært Skridt med Hensyn til at udarbejde en ny Plan for vore Skolebøger. Derfor vilde jeg tro, at hvis en Mand som Hr. Adjunkt Loft, hvis Navn er kendt Landet over, og som mange Forældre med den største Tillid ser hen til, havde Sæde i denne Kommission, vilde Ministeren hermed have glædet mange Forældre. Jeg kunde ogsaa nævne en Mand som Hr. Frederik Nørgaard, som er Højskoleforstander, og en Mand som Gunner Engberg, Navne, som danske Forældre har overordentlig stor Tillid til; de kunde udmærket godt have siddet i denne Kommission. (*Undervisningsministeren* [Borgbjerg]: Hr. Svane sidder der). Ja, Hr. Svane sidder der, og det er ogsaa overordentlig tilfredsstillende, men jeg nævner de andre Herrer, fordi Hr. Svane er Vice-skoledirektør... (*Vilhelm Rasmussen*: En „Svane“ gør ingen Sommer). Nej, en „Svane“ gør ingen Sommer, det er fuldstændig rigtigt.

Med Hensyn til den intellektuelle Kommission skal jeg ogsaa ganske kort udtale dette, at jeg finder, at Ministeren kunde have truffet et noget andet Valg paa enkelte Omraader. Ministeren udtalte, at det var forskellige Organisationer og Institutioner, der her var repræsenteret. Ja vel, men der er ogsaa Enkeltpersoner. Foruden Frøken Henni Forchhammer, der for Resten ogsaa repræsenterer en Organisation, nemlig „Danske Kvinders Nationalraad“ — bag sig har hun 50 Kvindeforeninger med, jeg tror, et halvt Hundrede Tusinde Medlemmer, saa

denne store Organisation kunde i og for sig godt have fortjent at faa to Repræsentanter ind —, er der af andre enkelte Medlemmer altsaa Hr. Pastor Povlsen og Hr. Dr. Th. Madsen. Nu vil jeg sige, at naar man skulde have Medlemmer i denne høje Sal, som havde nær Forbindelse med Folkeforbundet — hvilket jo er Ministerens Udgangspunkt for Nedsættelsen af denne Kommission —, har det forbavset mig, ja, det har stødt mig, at Ministeren ikke i første Række maatte tænke paa den tidligere Udenrigsminister, det ærede Medlem Hr. Moltesen, der dog er i saa nær Tilknytning til Folkehøjskolen her i Danmark, et Arbejde af kulturel Art, som man jo i Udlandet med den største Agtelse og Beundring ser hen til. Hvorledes har den højtærede Udenrigsminister kunnet vurdere saaledes, at han, Pastor Povlsens udmærkede Evner upaataalt, har kunnet synes, at denne bedre fyldte Pladsen i denne Kommission end det ærede Medlem Hr. Moltesen? Ministeren siger dernæst, at det er en Kommission, der før har været nedsat, men som var sovet ind og er taget op igen, og jeg vil gerne spørge den højtærede Minister, hvorfor den er taget op igen, naar den var sovet ind, om ikke det var, fordi det viste sig, at den ingen Opgaver havde. Denne ærede Regering synes jo at have en forunderlig Kærlighed for at nedsætte Kommissioner, og naar man har saa faa Midler at raade over og saa mange Medlemmer i denne Kommission som 16, tror jeg overordentlig ringe paa noget virkelig produktiv Udbytte af denne Kommission.

Endelig vil jeg som et Led i den Tale, jeg fremførte forleden, og hvor et af mine Hovedemner var den overordentlig ringe Deltagelse, som man lod Kvinderne blive til Del i offentligt Arbejde, sige nogle Ord til den højtærede Socialminister, som jo svarede mig overordentlig venligt med Hensyn til Delegationen til Finland og udtalte, at de 9 Herrer, der sad i Delegationen, jo var selvsikre, idet de repræsenterede forskellige Virksomheder og Arbejder. Den højtærede Socialminister sluttede med at sige, at den tidligere Sundhedsminister Rubow havde nedsat, eller formet i hvert Tilfælde, denne Delegation. Nu er det jo ingenlunde sikkert, fordi en tidligere Minister har udført et Arbejde, at det ikke kan siges at kunne gøres noget bedre, og jeg maatte i hvert Tilfælde hos den nuværende højtærede Socialminister formode en saadan Frisindethed og Fordomsfrihed med Hensyn til en saadan Delegationens Sammensætning, at han ikke følte